

مقاله

برنامه‌ریزی و اجرای برنامه‌های پژوهشی در زمینه از دیدار برداشت از مخازن در کشور نروژ

(بهره‌برداری بهینه
از مخازن هیدروکربوری
با استفاده از
فن آوری‌های پیشرفته (RUTH))
تهیه‌کننده: امور پژوهش و توسعه شرکت
ملی نفت ایران

پیش‌گفتار
در سال ۱۹۹۶، نزدیک به ۴۰ میدان در فلات قاره کشور نروژ در حال تولید بوده و علاوه بر آن، چندین میدان جدید نیز در برنامه توسعه قرار داشته‌اند. برخی از میدان‌بزرگتر در مرحله بلوغ دوران بهره‌برداری بوده و تولید آن‌ها در شبکه نزولی خود قرار داشته است. بنابراین، افزایش برداشت نفت (IOR) از مخازن این میدان‌ها اهمیت خاصی برای شرکت‌های نفتی و سایر سازمان‌های ذی‌ربط برخوردار بوده است. به حداقل رساندن منافع و عایدات از منابع طبیعی از یکسو و ایجاد فرصت‌های شغلی فراوان از سوی دیگر، اهمیت طرح‌های افزایش برداشت نفت (IOR) را نشان می‌دهد.

در این میان، پژوهش و توسعه (R&D) به عنوان ابزار مهمی در هماهنگ و موزون نمودن افزایش برداشت از مخازن فلات قاره به کار گرفته می‌شود، به طوری که بودجه سالانه در بخش پژوهش و توسعه مربوط به نفت در نروژ، تقریباً ۲ میلیارد کرون نروژ (حدود ۳۰۰ میلیون دلار آمریکا) می‌باشد. شرکت‌های نفتی ۸۰ درصد و سایر سازمان‌های ذی‌ربط و صنایع کشور نیز هر کدام ۱۰ درصد از کل هزینه‌های پژوهشی را تأمین می‌کنند. اگرچه تمام این ارقام در بخش افزایش برداشت هزینه نمی‌شود، لیکن فعالیت‌های پژوهشی مرتبط با طرح‌های افزایش برداشت، بخشی مهم و راهبردی از مجموعه فعالیت‌های پژوهش و توسعه را تشکیل می‌دهد. «این راستا، برنامه «RUTH» به صورت یکی

برنامه «RUTH»

مقدمه

در این مجموعه، نتایج اصلی برنامه پژوهش و توسعه موسوم به «RUTH» و کاربرد آنان در مخازن هیدروکربوری به وسیله استفاده از فناوری‌های پیشرفته ارائه گردیده است. این برنامه به مدت ۴ سال (سالهای ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۵) به طول انجامیده است. تشریک مساعی در زمینه روش‌های افزایش برداشت با همکاری شورای تحقیقات نروژ، مدیریت نفت نروژ، سازمان‌های تحقیقاتی نروژ و ۱۸ شرکت نفتی به انجام رسیده است. مجموع ارزش و هزینه‌های انجام شده ۱۰۶ میلیون کرون نروژ (حدود ۱۵ میلیون دلار آمریکا) بوده است. از این میزان هزینه انجام شده، شورای تحقیقات نروژ ۵۵

به حداکثر رساندن

منافع و عایدات از منابع طبیعی
از یک سو
و ایجاد فرصت‌های شغلی فراوان
از سوی دیگر،
اهمیت طرح‌های
افزایش برداشت نفت را
نشان می‌دهد

مشترک مخازن گچی که از سال ۱۹۸۲ در حال اجرا می‌باشد و به افزایش تولید هیدروکربور از مخازن گچی نروژ و دانمارک اختصاص یافته است؛ برنامه تحقیقاتی «پروفیت»^(۳) که برای سال‌های ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۴ تعریف و برنامه‌ریزی گردیده و همچنین یک برنامه دیگر که به عنوان ادامه کار برنامه‌های پژوهشی «اسپور» بر روی «شناسایی عوامل مختلف مخازن» و «جریان نزدیک چاه» انجام پذیرفته است، یکی دیگر از این برنامه‌ها، تحقیقات نفتی اصولی بر روی تعریف و شناسایی عوامل مخازن و خواص سیالات حوضه‌ها و مخازن می‌باشد که توسط برنامه «پروپترو»^(۴) از سال ۱۹۹۱ پوشش داده شده است. تمام مواردی که ذکر شد در برنامه RUTH به عنوان ساقه علمی-پژوهشی در زمینه علوم و فنون استفاده از روش‌های پیشرفتی در تحقیقات کاربردی، به کار گرفته شده است. اهداف مذکور برای زیرشاخه‌های پژوهشی به صورت جداگانه تعریف گردیده است که مستاسب و در راستای اهداف برنامه اصلی می‌باشد.

تشکیلات سازمانی شورای تحقیقات نروژ، یک هیئت برنامه‌ریزی را به صورت نام الاختیار، جهت اجرای این برنامه منصوب نموده است. مدیر برنامه پژوهشی در شورای مذکور به هیئت برنامه‌ریزی گزارش نموده و مسئولیت قراردادهای پژوهشی، برنامه‌ریزی ملاقات‌ها و هماهنگی کلی و اداره نمودن روز به روز برنامه را عهده‌دار می‌باشد.

هدف از اجرای برنامه RUTH، دنبال نمودن مباحث تحقیقاتی در برنامه اسپور بود که به وسیله برنامه‌های دیگر پوشش داده شده است و شامل آن دسته از موضوعات راهبردی می‌شود که برای بهینه‌سازی بازیافت نفت مهم می‌باشد. هدف اصلی این برنامه را به شرح زیر می‌توان بیان نمود:

- استات اویل
- نوتال نروژ

اهداف

- مشارکت در افزایش بازیافت نفت از مخازن ماسه سنگ و گچی منطقه فلات قاره نروژ، به منظور افزایش ذخیره به میزان ۲۰۰ میلیون مترمکعب، و با درنظر گرفتن محدودیت‌های فنی، زیست محیطی و حدود مسئولیت‌های مالی.

- برآورده ساختن نیازهای تحقیقاتی بلند مدت و ویژه سازمان‌های ذی‌ربط در ازدیاد برداشت نفت، به شکل پیشرفته و حفظ یک رقابت تحقیقاتی مستقل به صورتی که سازمان‌های ذی‌ربط قادر به مشاوره در ارتباط با مسئولیت‌شان در خصوص مدیریت منطقه فلات قاره نروژ باشند.

- مساعدت به گروه‌های تحقیقاتی نروژ به منظور ایجاد و توسعه یک گروه تخصصی شناخته شده بین‌المللی که بتواند مورد استفاده شرکتهای نفتی قرار گرفته و به این ترتیب خدمات و سیستم‌های مرتبط را با ارزش افزوده ای معادل ۲۰ میلیون کرون نروژ (حدود ۳ میلیون دلار آمریکا) در سال به فروش برسانند.

اهداف دیگری که می‌توان علاوه بر موارد مذکور بر شمرد، شامل تحقیقات کاربردی مرتبط با روش‌های پیشرفته بازیافت نفت می‌باشد که به کیفی نمودن فن‌آوری‌های پیشرفته، با ملاحظه نمودن آزمایش‌های میدانی کمک می‌نماید. این‌گونه روش‌ها، باید توان به اجرا درآمدن آن را در میادین نروژ، قبل از پایان قرن جاری میلادی، دارا باشد.

زمانی که این اهداف به صورت اصولی کلی مطرح و موضوعات برنامه‌ها تعریف گردید، تحقیقات جاری و با پایان یافته در سایر برنامه‌های پژوهشی مدنظر قرار گرفت. این برنامه‌های پژوهشی عبارتند از: برنامه تحقیقاتی

میلیون کرون و شرکت‌های نفتی ۵۱ میلیون کرون را تقبل نموده‌اند.

عنوان دنبال کننده اهداف برنامه پژوهشی دیگری موسوم به «اسپور»^(۱) که توسط دولت حمایت می‌شد (در سال‌های بین ۱۹۸۵-۱۹۹۱) توسط شورای تحقیقات نروژ برنامه‌ریزی و اغاز گردید. پژوهش بر روی شش روش مرکزی و به صورت شش زیرشاخه پژوهشی تقسیم گردیده بود:

- تزریق گاز
- تزریق همزمان گاز و آب
- فوم
- ژلهای پلمری
- مواد شیمیایی کامش‌دهنده نیروی کشش (Surfactants)
- روش‌های میکروبی

مجموعاً ۳۲ پروژه تحت زیرشاخه‌های پژوهشی مذبور انجام پذیرفت و نتایج اصلی پروژه‌ها به شکل مقالات فنی ارائه گردیده است. مؤسسه تحقیقات اجراکننده که دارای مسئولیت اصلی بودند، مرکز تحقیقات نفت (IKU) و مرکز تحقیقات آراف-روگالند^(۲) بودند که مدیریت نفت نروژ، مسئولیت برنامه‌ریزی، مدیریت و هماهنگی‌های اداری برنامه را عهده‌دار بوده است.

شرکت‌های نفتی که در این برنامه مشارکت داشته و از آن حمایت نموده‌اند عبارتند از:

- آزادا نروژ
- شرکت نفت آموکو نروژ
- بی‌پی نروژ
- کونوکو نروژ
- الف نروژ
- شرکت نفت ایترپایز نروژ
- شرکت نفت ایده‌میتسو نروژ
- شرکت نفت ساگا
- شرکت حفاری نفت سونسکا
- شرکت حفاری موبیل نروژ
- نسته پترولیوم
- نورسک آجیپ
- نورسک هیدرو
- نورسک شل
- آس پلیکان
- شرکت نفت فلیپس نروژ

- مرکز زیوتانیک
- دانشگاه علوم و فن آوری نروژ (NTNU)
- مؤسسه رسوب^(۵)
- مؤسسه سیتیف^(۶)

همکاری بین المللی نیز بخشی از برنامه پژوهشی بود و این همکاری از طریق سازمان‌های تحقیقاتی فرانسه، انگلستان، روسیه و آمریکا تحقق یافت.

در سال ۱۹۹۲، فعالیت‌های پژوهشی در همه زیرشاخه‌های پژوهشی براساس کمک مالی شورای تحقیقات نروژ آغاز گردید و شرکت‌های نفتی، سپس برای مشارکت و بسط و توسعه شرح کار توصیفی دعوت شدند. مجموعه بودجه برای هر زیرشاخه پژوهشی به وسیله شرکت‌های نفتی که از آن حمایت نمودند، تعیین گردید.

بودجه و برنامه فعالیت برای پژوهش‌ها به صورت جداگانه توسط هیأت برنامه‌ریزی برای سال‌های متوالی مورد تصویب قرار گرفت. مجریان پژوهش‌ها، فعالیت‌های خود را به مجریان زیرشاخه‌های پژوهشی که نقشی سودمند و مؤثر در همانگ نمودن طرح‌ها، فعالیت‌ها، تهیه گزارش‌ها و برگزاری جلسات داشتند، گزارش می‌نمودند.

مجریان زیرشاخه‌های پژوهشی نیز گزارش‌های خود را به مدیر برنامه و به کمیته‌های مشورتی فنی ارائه می‌دادند. این

شده بود و این مدیریت همچنین عهده‌دار مسئولیت امور حسابداری و جووه و مبالغ پرداختی شرکت‌ها بود.

سه کمیته مشورتی فنی، متشکل از اعضایی از شرکت‌های نفتی مشارکت‌کننده و مدیریت نفت نروژ، پژوهه‌ها را با همکاری مدیر برنامه، نظارت، هدایت و راهبری می‌نمودند. کارشناسان صاحب نام و شناخته شده بین المللی از دانشگاه‌های آمریکا و انگلستان، به عنوان ناظر و ممیز فنی عمل می‌کردند و رهنماهای لازم را براساس ارزیابی سالیانه از عملکرد فنی و مجموعه کار انجام شده، ارائه می‌دادند.

مراحل اجرایی

ایجاد تشکیلات سازمانی که به آن اشاره شد، اقدامی اساسی در مرحله مقدماتی بود و این تشکیلات در طول اجرای برنامه حفظ گردید. IKU و آراف-روگالند قراردادهای اصلی را به عهده داشتند و چندین سازمان تحقیقاتی دیگر به عنوان پیمانکاران فرعی فعالیت می‌نمودند. سازمان‌های نروژی که در اجرای پژوهش‌ها مسئولیت داشته و راهبری پژوهه را بر عهده داشتند، عبارت بودند از:

- مؤسسه تحقیقاتی نفتی IKU
- مرکز تحقیقاتی آراف روگالند

یک گروه کاری متشکل از نمایندگان شرکت‌های نفتی و مدیریت نفت نروژ، در ابتدای کار و در مراحل اولیه، مسائل مهم و محورهای تحقیقاتی را تعریف نمودند. این محورها شامل شش روش می‌شدند و شش زیرشاخه پژوهشی نیز برای آنها برنامه‌ریزی شده بود.

چندین مؤسسه و سازمان تحقیقاتی نروژ برای شرکت و ارائه پیشنهاد در زیرشاخه‌ای تحقیقاتی دعوت شدند و نهایتاً با انتخاب مؤسسه تحقیقاتی IKU و مرکز تحقیقاتی و آراف-روگالند به عنوان پیمانکاران اصلی خاتمه پذیرفت. JKU، مسئولیت پژوهش تزریق گاز و تزریق ترکیبی گاز و اب و آراف روگالند، مسئولیت پژوهش در زمینه ژلهای پلیمری و کامش‌دهنده‌های نیترویی کشش سطحی (Surfactants) و روش‌های میکروبی را بر عهده داشتند و این دو مؤسسه تحقیقاتی، مشترکاً پژوهش در زمینه فوم را انجام می‌دادند. یک مسجدی از IKU و یا RF برای هر زیرشاخه پژوهشی انتخاب شده و مورد تأیید مراکز قرار گرفتند.

هر یک از شرکت‌های نفتی مشارکت‌کننده، حداقل یکی از شش زیرشاخه تحقیقاتی را با یک نفر مشخص سالیانه مورد حمایت مالی قرار می‌دادند. مشارکت شرکت‌های نفتی از طریق قراردادهایی با مدیریت نفت نروژ برنامه‌ریزی

مهمترین دستاوردها

RUTH بر نامه پژوهشی

افزایش میانگین ضریب بازیافت
در ۲۳ میدان نفتی نروژ
از ۳۴ درصد به ۴۱ درصد
در طول مدت برنامه بوده
که این افزایش در ضریب بازیافت
حدود ۲/۵ میلیارد بشکه نفت
به ذخایر قبلی افزوده است

دیگری برای برخی میادین وجود دارد. بنابراین، افزایش ذخایر نروژ در آینده براساس تزریق گاز می‌تواند قابل توجه باشد.

استفاده از مواد شیمیایی کاهش دهنده نیروی کشش سطحی (Surfactants)، از شروع برنامه RUTH به عنوان موضوعی موضوع با مخاطرات زیاد، ولی با ظرفیت بالقوه فنی بالا مطرح بوده است. اگرچه تحقیقاتی عالی انجام پذیرفته، لیکن تزریق کاهش دهنده‌ها (Surfactants) در شرایط کنونی قیمت نفت، غیر اقتصادی می‌باشد. در مقایسه با سایر روش‌های ارزیابی شده، روش میکروبی از نظر فنی نیاز بیشتری به رشد و طی مراحل تکمیلی خواهد داشت. این روش در میادین فلات قاره در طول مدت برنامه مورد آزمایش قرار نگرفته است، ولی روش میکروبی امکان آن را دارد تا از لحاظ هزینه‌ای، بتواند به عنوان یک روش ارزیاب برداشت تأثیرگذار در آینده مطرح گردد.

پی‌نوشت:

1. SPOR
2. RF-Rogaland
3. PROFIT
4. PEROPEIRO
5. Reslab
6. SINTEF

منبع:
مجموعه برنامه تحقیقاتی نروژ در زمینه IOR
موسوم به RUTHI

هرچه بیشتر نتایج طرح‌های آزمایشی داشته و به ایجاد و توسعه پروژه‌های آزمایشی بر اساس اصول تجربی کمک می‌نماید.

کمیته‌ها و رؤسای آنان، نقش مرکزیت را در ارزیابی طرح‌های فعالیتی پیشنهادی بر عهده داشتند. آن‌ها، پیشرفت پروژه‌ها را از طریق چهار جلسه کمیته در سال دنبال نموده و گزارش پیشرفت سه ماهه و سالیانه پروژه‌ها و یک گزارش فنی شامل موارد و نکات بررسیت را دریافت می‌کردند.

تصمیم بر این بود که در طول مدت برنامه، کمیته‌ای که برنامه‌های پژوهشی را در زمینه تزریق گاز و تزریق ترکیبی آب و گاز دنبال می‌نماید، به جهت بحث‌ها و تبادل نظر در زمینه جزییات پروژه‌های مریبوطه، بسیار بزرگ در نظر گرفته شود. به این ترتیب، سه گروه کاری تحت نظر این کمیته با هدف در اختیار قرار دادن سوابق علمی کافی به محققان، شکل گرفت.

کارگاه‌های آموزشی با حضور شرکت‌کنندگان خارجی برای همه زیرشاخه‌های پژوهشی ترتیب داده شد. این کارگاه‌ها به مثابه همایش‌های با ارزشی به منظور تبادل نتایج و بحث در مورد مسائل میان محققان و کارشناسان شرکت‌های نفتی عمل می‌نمود. نتایج تحقیقات به شکلی وسیعتر، برای شرکت‌کنندگان در همایش‌های سالیانه مدیریت نفت نروژ ارائه می‌گردد.

جهنمه مهم این برنامه، همکاری در زمینه ارزیابی امکانات بالقوه و اجرای پروژه‌ها در میادین به صورت آزمایشی بود. این فعالیت با دقتی در حال تولید و یا تصویب شده جهت توسعه در دسامبر ۱۹۹۱، میانگین ضریب بازیافت موردن انتظار از ۳۴ درصد به ۴۱ درصد در جواب این سوال مشتمل است، زیرا در ۲۳ میدان نفتی در حال تولید و یا تصویب شده جهت بازیافت موردن انتظار از ۳۴ درصد به ۴۱ درصد در شامل سه روش می‌شد: فوم، ژل و تزریق متابوب آب و گاز. آزمایش‌هایی که در میادین نفتی به مرحله اجرا درآمده بود، شامل فوم و تزریق متابوب آب و گاز می‌گردید. یک گروه ضربت اجرای آزمایشی پروژه‌ها برای دو زیرشاخه پژوهشی تشکیل گردید و نظرات سازنده‌ای در جلسات و گردهم‌آیی‌ها ارائه گردید، به ترتیبی که عاملان و مجریان ضمن ارائه طرح‌های آزمایشی خود، می‌توانستند عقاید و نظریات خود را با محققان و کارشناسان شرکت‌های نفتی به بحث بگذارند. علاوه بر آن، محققان در مقاطع زمانی مشخص، در داخل نشکلیات سازمانی شرکت‌های عامل و تولیدکننده نفت فعالیت مشترکی داشتند. علاوه بر منافعی که این اقدام برای شرکت‌های نفتی دربرداشت، محققان نیز تجربیات عملیاتی با ارزشی را به تخصص‌های قبلی خود اضافه نمودند. به عنوان بخشی از این همکاری، مجریان و عاملان بخش‌های تولیدی، نتایج تفصیلی بیشتری را از طرح‌های آزمایشی در اختیار جلسات قرار دادند. این موضوع، دلالت صمنی بر بازبودن و قابل دسترس بودن

نتایج

نتایج مهمی از تمامی شش زیرشاخه پژوهشی برنامه RUTH کسب گردیده است. اکثر پروژه‌ها به اهداف از قبل تعريف شده‌ای نائل آمدند، ولی در مورد برخی پروژه‌ها، اهداف در طول مدت انجام پروژه با تغییراتی تنظیم گردید. دستاوردهای اصلی و نتایج مریبوطه به صورت کامل منتشر گردیده است و از سوی دیگر، در طول مدت انجام پروژه‌ها، در حدود ۷۰ مقاله برای ارائه در کنفرانس‌های بین‌المللی و مجلات فنی نفتی پذیرفته شده‌اند. این امر، خود نشانده‌نده رعایت استانداردهای حرفه‌ای از جانب محققان مشارکت‌کننده بوده است. گزارش فنی تفصیلی نیز در حال حاضر قابل دسترس عموم بوده و انتشار یافته است.

با دقتی در این تجزیه اهداف برنامه RUTH، کاملاً بدجا و منطقی است که این سوال مطرح شود، آیا این برنامه در افزایش ذخایر نفت نروژ به میزان ۳۰۰ میلیون مترمکعب موفق عمل نموده است. جواب این سوال مشتمل است، زیرا در ۲۳ میدان نفتی در حال تولید و یا تصویب شده جهت توسعه در دسامبر ۱۹۹۱، میانگین ضریب بازیافت موردن انتظار از ۳۴ درصد به ۴۱ درصد در طول مدت برنامه افزایش یافته است. این افزایش بازیافت موردن انتظار از ۳۴ درصد به ۴۱ درصد در بازیافت موردن انتظار از ۳۴ درصد به ۴۱ درصد در مراحل اجراء درآمده بود، شامل فوم و تزریق متابوب آب و گاز می‌گردید. یک گروه ضربت اجرای آزمایشی پروژه‌ها برای دو زیرشاخه پژوهشی تشکیل گردید و نظرات سازنده‌ای در جلسات و گردهم‌آیی‌ها ارائه گردید، به ترتیبی که عاملان و مجریان ضمن ارائه طرح‌های آزمایشی خود، می‌توانستند عقاید و نظریات خود را با محققان و کارشناسان شرکت‌های نفتی به بحث بگذارند. علاوه بر آن، محققان در مقاطع زمانی مشخص، در داخل نشکلیات سازمانی شرکت‌های عامل و تولیدکننده نفت فعالیت مشترکی داشتند. علاوه بر منافعی که این اقدام برای شرکت‌های نفتی دربرداشت، محققان نیز تجربیات عملیاتی با ارزشی را به تخصص‌های قبلی خود اضافه نمودند. به عنوان بخشی از این همکاری، مجریان و عاملان بخش‌های تولیدی، نتایج تفصیلی بیشتری را از طرح‌های آزمایشی در اختیار جلسات قرار دادند. این موضوع، دلالت صمنی بر بازبودن و قابل دسترس بودن